

Dosarul nr. 2ra-670/21

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Central) D. Bosîi

Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

Î N C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Petcu Elena,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Cooperatistă de Comerț Anglo ”Angrocoop” din mun. Chișinău a MOLDCOOP
împotriva Elenei Petcu cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 11 mai 2018, ÎCCA ”Angrocoop” din mun. Chișinău a MOLDCOOP a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Petcu cu privire la repararea
prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că în temeiul contractului
individual de muncă și contractului de răspundere materială din 27 martie 2015,
Petcu Elena a fost angajată la ÎCCA ”Angrocoop” în calitate de vânzător al unității
de comerț ”Vadul lui Isac”.

Reclamantul a invocat că în temeiul dispoziției din 04 iulie 2017, a fost
dispusă inventarierea la unitatea de comerț la care activa Petcu Elena.

Astfel, prin inventarierea prezenței fizice a mărfurilor la unitatea de comerț și
contrapunerea listelor de inventariere cu facturile fiscale de primire-predare a
mărfurilor (semnate personal de Petcu Elena), a fost întocmit actul din 04 august
2017, prin care a fost evidențiată o lipsă fizică a mărfurilor primite prin factură
fiscală în valoare totală de 89 085,60 de lei.

Pârâta Petcu Elena a recunoscut faptul lipsei lipsurilor din unitatea de comerț,
care a fost soldată cu pagube materiale, fiind indicate drept eliberare de mărfuri în
”datorie”.

Prin urmare, Petcu Elena a încălcat obligațiile de serviciu, care a cauzat daune materiale angajatorului.

ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP a solicitat încasarea de la Petcu Elena a sumei de 89 085,60 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea sumei de 2 673 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Central din 22 octombrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2020, s-a admis apelul declarat de Întreprinderea Cooperatistă de Comerț Anglo "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP, s-a casat hotărârea instanței de fond și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP.

S-a încasat de la Petcu Elena în beneficiul ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP suma de 89 085,60 de lei cu titlu de pagubă materială.

S-a încasat de la Petcu Elena în beneficiul ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP suma de 4 678,60 de lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a constatat existența relațiilor de muncă între ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP și Petcu Elena în baza contractului individual de muncă nr. 47 din 27 martie 2015, prin care Petcu Elena a fost angajată în calitate de șef de magazin nr. 11 în satul Vadul lui Isac.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la 27 martie 2015, părțile au semnat contractul de răspundere materială a angajatului, conform căruia Petcu Elena s-a obligat să răspundă material pentru daunele materiale aduse prin culpă întreprinderii în volum deplin.

Prin dispoziția conducătorului ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP din 04 iulie 2017, s-a dispus efectuarea inventarierii în subdiviziunea condusă de Petcu Elena, în rezultatul căreia comisia de inventariere a constatat lipsa bunurilor în sumă de 89 085,40 de lei, iar în acest sens a fost întocmit actul de verificare a rezultatelor inventarierii mărfurilor și ambalajului.

La 01 decembrie 2017, ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP a expediat în adresa Elenei Petcu somația, prin care i s-a adus la cunoștință rezultatele reviziei și anume lipsa de marfă în sumă de 89 085,60 lei, fiindu-i acordat un termen de 10 zile lucrătoare pentru achitarea benevolă a pagubei, care a fost recepționată de Petcu Elena la 26 decembrie 2017, conform avizului de recepție.

De asemenea, instanța de apel a reținut că prin ordinul ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP nr. 13 din 25 februarie 2015 "Cu privire la păstrarea bunurilor materiale", s-a dispus că începând cu 25 februarie 2015, se interzice eliberarea din magazine și depozite a bunurilor materiale pe datorie, iar în caz de depistare a cazurilor de eliberare a mărfurilor pe datorie, persoanele

responsabile vor fi pedepsite administrativ și vor fi sancționate cu suma datoriei din contul salariului.

Cu conținutul ordinului în cauză, Petcu Elena a luat cunoștință la data angajării – 27 martie 2015.

Totodată, instanța de apel a specificat că reieșind din Raportul întocmit de Petcu Elena despre rulajul mărfurilor în perioada 15 mai 2017 – 31 mai 2017, conform facturilor fiscale semnate personal de aceasta, se atestă faptul că Petcu Elena în perioada vizată a primit marfă în sumă totală de 89 109,66 de lei și cu mărfurile din stoc, avea în total în gestiunea sa mărfuri în sumă de 364 532,45 de lei.

Totodată, la data efectuării inventarierii - 04 iulie 2017, s-a stabilit că potrivit datelor din contabilitatea ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP, la magazinul în care activa Petcu Elena se afla marfă în sumă totală de 363 209,79 de lei, însă în rezultatul inventarierii efectiv a fost depistată marfă în sumă de 274 124,39 de lei, prin urmare fiind constatat un deficit de marfă în sumă de 89 085,60 de lei, fapt confirmat prin Actul de verificare a rezultatelor inventarierii mărfurilor și ambalajului situației la 04 iulie 2017, întocmit la 12 iulie 2017.

Instanța de apel la fel a remarcat că listele mărfurilor și ambalajului, în care a fost descrisă denumirea, cantitatea, numărul și prețul mărfurilor depistate efectiv în momentul efectuării inventarierii, au fost semnate de toți membrii comisiei de inventariere, inclusiv și de către Petcu Elena, care nu a indicat careva obiecții.

În consecință, instanța de apel a constatat ca fiind demonstrată cauzarea prejudiciului material în sumă de 89 085,60 lei de către intimata Petcu Elena în timpul exercitării obligațiilor de muncă, fapt ce se confirmă și prin lipsa de acțiune din partea intimitei Petcu Elena de a contesta rezultatele inventarierii, or, ultima cunoscând despre petrecerea inventarierii la 04 iulie 2017 și fiind constatat deficitul de marfă în sumă de 89 085,60 de lei, nu a solicitat în mod oficial angajatorului efectuarea unei inventarieri suplimentare.

Mai mult ca atât, prin ordinul nr. 6513¹ din 07 iulie 2017, Petcu Elena a fost concediată în temeiul art. 86 alin.(1) lit. k) din Codul muncii (comiterea de către salariatul care mănuieste nemijlocit valori bănești sau materiale a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv), începând cu data de 07 iulie 2017, care a fost emis în rezultatul inventarierii.

Nici chiar în instanța de judecată, intimata Petcu Elena fiind reprezentată de un avocat ales, nu a înaintat cereri și demersuri privitor la efectuarea unei expertize.

La 11 martie 2021, Petcu Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Petcu Elena, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material.

De asemenea, a menționat că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, la cererea sa, instanța a acordat termen pentru prezentarea facturilor, însă din motive necunoscute acestea nu au fost prezentate, cauza fiind examinată în lipsa

facturilor respective.

Prin urmare, instanța de apel neîntemeiat a admis ca probe în faza de apel aceste facturi fiscale, iar reprezentantul apelantului nu a făcut dovada imposibilității prezentării în instanța de fond a acestor probe.

La fel, a specificat că inventarierea a fost efectuată în lipsa sa, deoarece pe actul în cauză lipsește semnătura sa și fără a fi indicată denumirea bunurilor.

Astfel, în opinia recurente, instanța de fond corect a constatat că nu au fost demonstrate care anume bunuri lipsesc din rulaj, care au fost primite de Petcu Elena, perioada constatării lipsei bunurilor și contrapunerea lipsei acestor bunuri.

La 24 martie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către ÎCCA "Angrocoop" din mun. Chișinău a MOLDCOOP la 30 martie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 14 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 25 noiembrie 2020, decizia motivată a instanței de apel fiind recepționată de Petcu Elena la 13 ianuarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 159 Vol. I).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 martie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Petcu Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Petcu Elena.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari